

Maj 2001

Sidste Nyt - Maj 2001

Kære Medlem

I fortsættelse af den orientering vi gav dig i december 2000 udgaven af Sidste Nyt fra SMIP om bestyrelsens aktiviteter, følger hermed nedenstående en status vedrørende aktiviteterne samt nogle kommentarer og refleksioner.

Allerførst lidt om medlemstilgang i SMIP.

Vor opfordring til såvel pensionister som aktive medarbejdere om at melde sig ind i SMIP har båret frugt. Den stigende bekymring for fremtiden på grund af udeblivelsen af reguleringen af pensionerne og dermed stævningen af IBM har, sammen med den for de aktive uforståelige IBM tøven i spørgsmålet om de vigtige "rulninger", medført en glædelig ny tilgang af medlemmer. SMIP tæller nu tæt på 550 medlemmer.

Der er næppe tvivl om, at forståelsen blandt såvel aktive som pensionister for SMIP's ubestridelige ønske om og - arbejde for - at sikre, at både virksomme som fremtidige pensioner i IBM Pensionsfond bevarer købekraften, er støt voksende. De aktive tøver ikke længere. Man vælger at stå sammen med kollegaerne.

Så til alle jer medlemmer: Arbejd støt videre med at skaffe endnu flere medlemmer af SMIP. Nødvendigheden og berettigelsen af vor fælles indsats for at inflationssikre vor fremtid er fælles for såvel de aktive som pensionisterne. Forhåbentlig vil IBM's ledelse indse dette og ændre holdning hertil.

Hvorledes er status m.h.t. stævningen af IBM?

Den i december udgaven af SMIP Nyt omtalte skriftsudveksling er nået så vidt, at begge parter nu har afviklet denne, og dermed har retten modtaget parternes synspunkter. Vor advokat fastholder på vore vegne, at de med 2 års mellemrum gennemførte reguleringer fra 1977 til 1992 har skabt en berettiget forventning hos medlemmerne af Pensionsfonden om, at den nævnte regulering ville finde sted også for tiden efter 1992. IBM's advokat afviser fremdeles denne påstand.

Retten afventer nu svar fra begge advokater, om de ønsker mere forberedelse af sagen, eller om den er klar til berømmelse, d.v.s. til behandling og afgørelse i retten. Antagelig vil sagen først komme til behandling hen på efteråret. I mellemtiden vil bestyrelsen fortsat arbejde tæt sammen med vor advokat om at forberede sagen.

Behov for pensionsrådgivning.

Som deltagerne på generalforsamlingen i SMIP i februar sikkert erindrer, pegede flere deltagere på et tilsyneladende behov for pensionsrådgivning, som adskillige aktive medlemmer syntes at have. Herunder om SMIP's bestyrelse kunne være rådgiver og assistere på dette vigtige område, eksempelvis når det gælder tidlig pensionering - timing, vilkår, tilbud, m.v. i forbindelse hermed, samt andre for medlemmerne vigtige og afgørende pensionsspørgsmål.

Efter en nøje drøftelse på et senere bestyrelsesmøde må bestyrelsen melde klart ud, at vi ikke finder at have mulighed herfor i øjeblikket. Det arbejde, bestyrelsen påtog sig ved dannelsen af SMIP i februar 1999, herunder og primært at arbejde for at både virksomme og fremtidige pensioner i IBM Pensionsfond bevarer deres købekraft, stiller så store tids- og arbejdsmæssige krav til os, at bestyrelsesmedlemmerne ikke mener at kunne påtage sig ovenstående rådgivningsrolle i dag. Hertil kommer, at en sådan rådgivning formentlig vil stille krav om en kompetence/viden, som bestyrelsen ikke råder over for øjeblikket. Vi tror, at medlemmerne har forståelse herfor. Vi mener også, at større åbenhed mellem medlemmerne imellem og ikke mindst IBM og medlemmerne imellem kan være til stor hjælp i de givne situationer.

En kommentar og refleksion vedr. det ekstraordinære medlemsmøde i IBM Pensionsfond.

Set fra SMIP's synspunkt var der to glædelige ting at konstatere ved ovenstående. Først og fremmest at IBM's ledelse - både i Lyngby og Armonk - kom til fornuft og fik løst "rulnings sagen" på en for de aktive tilfredsstillende måde. I hvert fald for størstepartens vedkommende. Finn Tolborgs effektive arbejde som bestyrelsesmedlem i Pensionsfonden og forslagsstiller på sidste års medlemsmøde har utvivlsomt medvirket kraftigt til, at IBM fik løst

dette for IBM ubehagelige problem. At SMIP trak på samme hammel, har formentlig bidraget til løsningen - sagt i al beskedenhed.

Man kan så ikke nære sig for at reflektere over, hvorfor Pensionsfondens formand på sidste års medlemsmøde beskyldte dannelsen og eksistensen af SMIP og vor henvendelse til IBM om den manglende regulering af pensionerne for at være årsag til, at Finn Tolborgs forslag ikke kunne fremmes ! Som Leif Molin spurgte formanden om på det ekstraordinære medlemsmøde: Hvad har egentlig ændret situationen siden sidste år? Det fik han ikke noget reelt svar på.

En anden glædelig ting ved det ekstraordinære medlemsmøde var det store fremmøde. Aldrig har så mange vist interesse for et medlemsmøde i Pensionsfonden. Det må da give IBM's ledelse stof til eftertanke. Nemlig, at de aktive mener det alvorligt, når de med deres tilstedeværelse fortæller IBM's danske og amerikanske ledelse, at selskabets "human resources" ikke er til at skalte og valte med. Medarbejderne - både de aktive og de pensionerede "stadig gode ambassadører" - er og bør behandles som IBM's største aktiv. Det skal man holde sig for øje i Lyngby. I Armonk er man tilsyneladende opmærksom på dette forhold, hvad følgende tale i hvert fald kunne tyde på.

Citat fra Louis V. Gerstners tale den 22. januar 2001:

"Why did we increase the pension benefit for retirees?"

Because it was time to do it. It hadn't been done in a while, although inflation has been low in the last few years. IBM has a history of periodically, even though there's no formal commitment, to take care of the people on whose shoulders we all stand today and have in a sense built this company before we got there."

Hvis disse udsagn står til troende er der god grund til at gentage Leif Molins opfordring til Pensionsfondens bestyrelse på det ekstraordinære medlemsmøde. Nemlig, at i og med at "rulningssagen" nu er løst, så kan fondens bestyrelse og IBM's ledelse med fornyede kræfter kaste sig over at få løst den anden store opgave: At få genskabt respekten og loyaliteten hos såvel de aktive medarbejdere som pensionister gennem at få løst spørgsmålet om fortsat regulering af pensionerne nu og i fremtiden.

I overensstemmelse med de forventninger, man har skabt hos medarbejderne igennem en lang årrække.

Hertil kan føjes det ræsonnement, som en af deltagerne i medlemsmødet kom med på vej ud fra mødet. Pågældende aktive medarbejder sagde nogenlunde ordret: Hvad hjælper den nye ordning på vores pension til sin tid, hvis ikke vi allerede nu tager fat på det der med reguleringerne. Uden dem vil det, vi får ud af ordningen, til den tid jo være spist op af inflationen, inden vi får set os om!

Med venlig hilsen,
p.b.v.
Leif Molin